

Πολυαρχιερατικός Εσπερινός των Αγίων Δισχιλίων Ναουσαίων Νεομαρτύρων

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας

Το Σάββατο 18 Απριλίου το απόγευμα στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Ναούσης τελέστηκε Πανηγυρικός Πολυαρχιερατικός Εσπερινός, επί τη εορτή των Δισχιλίων Ναουσαίων Νεομαρτύρων που μαρτύρησαν το 1822.

Στον εσπερινό χοροστάτησε ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Αμφιπόλεως κ. Χριστοφόρος, συγχοροστατούντων του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας κ. Παντελεήμονος και του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Δομενίκου κ. Αθηναγόρου.

Νωρίτερα έγινε η υποδοχή της τιμίας Κάρας του Αγίου Στυλιανού που μεταφέρθηκε από την Ιερά Μονή Αγίας Τριάδος Σάικας, μετοχίου της Ιεράς Μονής Κορώνης της Ιεράς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος, όπου φυλάσσεται.

Ο Σεβασμιώτατος ευχαρίστησε τον Αρχιμ. Μεθόδιο που μετέφερε την τιμία Κάρα καθώς και τον Σεβ. Μητροπολίτη Θεσσαλιώτιδος κ. Τιμόθεο που έδωσε την κανονική άδεια και ευλογία τονίζοντας:

«Τίς ημέρες αυτές κατά τίς όποιες ή πόλη μας, ή ήρωική πόλη τῆς Ναούσης, έορτάζει τήν έπέτειο τοῦ Όλοκαυτώματός της και τιμᾶ τή θυσία τῶν πατέρων και τῶν μητέρων μας στόν άγώνα για τήν έλευθερία τῆς πατρίδος αλλά και τό μαρτύριο τῶν δισχιλίων Αγίων Νεομαρτύρων, άνδρῶν, γυναικῶν και παιδων, πού υπέμειναν τόν μαρτυρικό θάνατο στά χέρια τοῦ Λουμπούτ πασᾶ, έχουμε τή μεγάλη εύλογία νά εύρίσκεται έν τῷ μέσω ήμῶν ή σεπτή και χαριτόβρυτος κάρα τοῦ όσιου Στυλιανοῦ τοῦ Παφλαγόνος. Θά ήθελα γι' αυτό νά εύχαριστήσω από καρδιάς τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων και άγαπητό έν Χριστῷ άδελφό κ. Τιμόθεο, μέ τήν άδεια και εύλογία τοῦ όποιου ό Πανοσιολογιώτατος Καθηγούμενος τῆς Ιεραῆς Μονῆς Αγίας Τριάδος Σάϊκας Άγράφων, τόν όποιο και ιδιαιτέρως εύχαριστῶ, μετέφερε τήν τιμία και θαυματουργό κάρα στην έορτάζουσα πόλη τῆς Ναούσης, για νά λάβουμε τή χάρη τοῦ άγίου Στυλιανοῦ και νά τήν λιτανεύσουμε μέχρι τόν Χῶρο Θυσίας, όπου θά τελέσουμε τήν καθιερωμένη Άρτοκλασία και θά μᾶς όμιλήσει επίκαιρα ό Θεοφιλέστατος Έπίσκοπος Άμφιπόλεως, ό όποιος χοροστατεῖ και τόν όποιο επίσης θερμότατα εύχαριστῶ.»

Μετά το τέλος του Εσπερινού ο Δήμαρχος Νάουσας κ. Νικόλαος Κουτσογιάννης κατέθεσε στεφάνι στο μνημείο των Αγίων και Ηρώων της πόλεως στο προαύλιο του Ναού.

Ακολούθησε μεγαλοπρεπής λιτανεία με τη συμμετοχή των Αρχιερέων, του ιερού κλήρου, των αρχών, αντιπροσωπιών σχολείων, πολιτιστικών συλλόγων και πλήθους πιστών προς τον χώρο του μαρτυρίου (Κιόσκι) όπου τελέστηκε αρτοκλασία και ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Αμφιπόλεως κ. Χριστοφόρος κήρυξε το θείο Λόγο. Νωρίτερα ο Σεβασμιώτατος καλωσόρισε τον Θεοφιλέστατο και τον ευχαρίστησε για την συμμετοχή του στην ιερά Πανήγυρη.

Προσφώνηση Μητροπολίτου Βεροίας κ. Παντελεήμονος στο χώρο μαρτυρίου στο «Κιόσκι»

«Ποῦ σου, θάνατε, τό κέντρον; Ποῦ σου, Ἄδη, τό νῆκος; Ἀνέστη Χριστός καί σύ καταβέβλησαι».

Αὐτοί οἱ λόγοι τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου πού ἄκουσαν τό βράδυ τῆς Ἀναστάσεως ἔκαναν τούς πατέρες μας ἐκεῖνες τίς φοβερές ἡμέρες, πού ὁ Λουμπότ πασαῖς μέ τόν στρατό του πολιορκοῦσε τήν ἡρωική πόλη τῆς Ναούσης, νά ἀγωνίζονται μέ περισσότερη τόλμη καί ἀποφασιστικότητα.

Γνώριζαν ὅτι ἡ μάχη ἦταν δύσκολη, καί οἱ Τοῦρκοι ζητοῦσαν πάση θυσίᾳ νά ἐκδικηθοῦν τούς Ναουσαίους πού ἐπαναστάτησαν, νά τούς ἐκδικηθοῦν γιά τήν τραγική ἥττα τους στή μάχη τῆς Δοβρά.

Δέν ὑποχωροῦσαν ὅμως, γιατί πίστευαν ἀκράδαντα ὅτι δέν μπορεῖ νά τούς νικήσει οὔτε ὁ θάνατος οὔτε ὁ Ἄδης, ἀφοῦ αὐτοί εἶχαν μαζί τους τή δύναμη τοῦ ἀναστάντος Χριστοῦ.

Δέν ὑποχωροῦσαν, γιατί ἤξεραν ὅτι δέν ἐπαναστάτησαν γιά νά κερδίσουν ὑλικά ἀγαθά, ἀλλά γιά νά κερδίσουν τήν ἐλευθερία, πού ὁ Χριστός χάρισε στούς ἀνθρώπους. Γιατί ἤθελαν νά ἔχουν καί αὐτοί τή δυνατότητα νά ζοῦν ἐλεύθεροι

στόν τόπο τους καί νά λατρεύουν ἐλεύθεροι τόν ἀναστάντα Κύριο.

Καί ἐάν οἱ μαθητές τοῦ Κυρίου παρέμεναν κλεισμένοι στό ὑπερῶο τῆς Ἱερουσαλήμ «διά τόν φόβον τῶν Ἰουδαίων», οἱ πατέρες μας τόλμησαν νά ἀντιμετωπίσουν τή μανία τῶν Τούρκων θαρραλέα, πιστεύοντας ὅτι ὁ θάνατος γιά τόν Χριστό καί τήν ἐλευθερία τῆς πατρίδος ἦταν προτιμότερος ἀπό νά τόν ἀρνηθοῦν καί νά ζήσουν γιά πάντα σκλαβωμένοι.

«Ποῦ σου, θάνατε, τό κέντρον; Ποῦ σου, Ἄδη, τό νῆκος; Ἀνέστη Χριστός καί σύ καταβέβλησαι».

Μέ αὐτή τή σκέψη στόν νοῦ καί μέ αὐτή τή δύναμη στήν ψυχή στάθηκαν στόν τόπο αὐτό, στό Κιόσκι τῆς Ναούσης, στή σειρά, ἄνδρες καί νέα παιδιά, γιά νά δώσουν τή δική τους θαρραλέα μαρτυρία τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου. «Ἀνέστη Χριστός καί σύ καταβέβλησαι», ἔλεγαν μέ τόν δικό τους τρόπο, ὅταν ὁ Τοῦρκος πασᾶς τοὺς ρωτοῦσε τό ὄνομά τους καί τοὺς καλοῦσε νά ἀρνηθοῦν τήν πίστη τους στόν Χριστό γιά νά γλιτώσουν τή ζωή τους.

Δέν ὑπολόγιζαν τόν θάνατο, δέν ὑπολόγιζαν τό μαρτύριο, γιατί πίστευαν στόν ἀναστάντα Χριστό, πού ὑποσχέθηκε τήν ἀνάστασι σέ ὅσους τόν πιστεύσουν καί τόν ἀκολουθήσουν.

Καί αὐτοί τόν ἀκολούθησαν ὑπομένοντας τό μαρτύριο, ἐδῶ στό Κιόσκι τῆς Ναούσης, γιατί ὁ Λουμπούτ πασᾶς δέν ἄντεχε νά ἀκούει τήν ὁμολογία τους.

Τό ἴδιο ἔκαναν καί οἱ θαρραλέες γυναῖκες, κάποιες μάλιστα κρατώντας καί τά ἀνήλικα παιδιά τους στήν ἀγκαλιά, πού προτίμησαν νά πέσουν στά νερά τῆς Ἀράπιτσας, παρά νά πέσουν στά χέρια τῶν Τούρκων καί νά ὑποστοῦν τήν ἀτίμωσι.

«Ποῦ σου, θάνατε, τό κέντρον; Ποῦ σου, Ἄδη, τό νῆκος; Ἀνέστη Χριστός καί σύ καταβέβλησαι», ἐπαναλάμβαναν καί αὐτές οἱ γενναῖες Ναουσαῖες, ἐπιλέγοντας τόν θάνατο γιά τόν Χριστό καί τήν πατρίδα.

Καί μαζί τους καί οἱ ἥρωικές γυναῖκες τῶν ὀπλαρχηγῶν καί τῶν προυχόντων τῆς Ναούσης πού τίς ὀδήγησαν στίς φυλακές τῆς Θεσσαλονίκης καί τίς ὑπέβαλαν σέ πολυώδυνα βασανιστήρια καί μαρτύρια, γιά νά τίς ἀναγκάσουν νά ἀρνηθοῦν τήν πίστη τους στόν Χριστό.

«Ποῦ σου, θάνατε, τό κέντρον; Ποῦ σου, Ἄδη, τό νῆκος; Ἀνέστη Χριστός καί σύ καταβέβλησαι», φώναζε μέσα ἀπό τό τσουβάλι μέ τά φίδια ὅπου τήν εἶχαν βάλει ἡ σύζυγος τοῦ Ἀναστασίου Καρατάσου, ἀλλά καί ἡ σύζυγος τοῦ Ζαφειράκη, πού τήν εἶχαν κτίσει μαζί μέ ἄλλες Ναουσαῖες γυναῖκες στόν περίβολο τοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας

Σοφίας τῆς Θεσσαλονίκης, γιά νά τίς κάνουν νά ὑποφέρουν, καθώς ἄκουαν τούς χλευασμούς καί ἔνιωθαν τούς ἐμπτυσμούς τῶν Τούρκων πού περνοῦσαν ἀπό ἐκεῖ καί τίς ἔβλεπαν. Καί γιά νά εἶναι τό μαρτύριό τους πιό ἐπώδυνο, οἱ βασανιστές τους εἶχαν ἀλείψει τά πρόσωπά τους μέ μέλι, ὥστε νά ὑποφέρουν ἀπό τά ἔντομα καί τά τσιμπήματα τῶν μελισσῶν.

Ὅμως οὔτε αὐτές δέν ἀρνήθηκαν τόν Χριστό, οὔτε αὐτές φοβήθηκαν τό μαρτύριο καί τόν θάνατο. Μέ πίστη στήν ἀνάσταση καί στόν ἀναστάντα Χριστό παρέμεναν σταθερές στήν πίστη, ἀκλόνητες στήν ὁμολογία καί μέ τήν ἐλπίδα ὅτι ἡ νίκη ἦταν δική τους, ἔστω καί ἄν περνοῦσε μέσα ἀπό τόν θάνατο.

Ἔτσι τίμησαν οἱ δύο χιλιάδες περίπου Ναουσαῖοι Νεομάρτυρες, ἄνδρες, γυναῖκες καί παιδιά, τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, πού πίστευαν καί ἀγαποῦσαν.

Ἔτσι τίμησαν τόν ἀγῶνα τους γιά τήν ἐλευθερία, γιά τήν ὁποία ἀξίζει κάθε θυσία.

Ἔτσι τίμησαν τήν πατρίδα τους, τήν ἡρωική Νάουσα μας, καί ἔγραψαν τό ὄνομά τους ὄχι μόνο στό βιβλίο τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἔθνους ἀλλά καί στό βιβλίο τοῦ οὐρανοῦ.

Αὐτούς τούς δισχιλίους Νεομάρτυρες, ἄνδρες, γυναῖκες καί παιδιά, οἱ περισσότεροι ἀπό τούς ὁποίους μαρτύρησαν στόν τόπο αὐτό τῆς θυσίας κατά τό Ὀλοκαύτωμα τῆς Ναούσης τιμοῦμε καί ἐμεῖς ἀπόψε καί ὑποκλινόμαστε στό μαρτύριο καί τή θυσία τους.

Εὐχαριστῶ θερμά καί ἀπό καρδίας τόν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Ἀμφιπόλεως κ. Χριστοφόρο, ὁ ὁποῖος μέ τήν παρουσία του, τή χοροστασία στόν Ἑσπερινό καί τήν ὁμιλία του στή συνέχεια τιμᾷ τόν ἑορτασμό τῆς μνήμης τῶν ἐν Ναούση μαρτυρησάντων Ἁγίων Νεομαρτύρων καί τοῦ Ὀλοκαυτώματος τῆς ἡρωικῆς μας πόλεως.

Εὐχαριστῶ ἀκόμη ἀπό καρδίας τόν Δῆμο τῆς ἡρωικῆς μας πόλεως, τούς πολιτικούς μας, τόν Στρατό καί τήν Ἀστυνομία, τούς ἱεροψάλτες καί τούς ἱερεῖς μας, τά Σχολεῖα τῆς Ναούσης, τή Φιλαρμονική, τούς πολιτιστικούς συλλόγους καί φορεῖς, τόν Ἐρυθρό Σταυρό, τούς προσκόπους, καί παρακαλῶ τόν Ἅγιο Ἀμφιπόλεως νά μεταφέρει τό μήνυμα τῆς ἐορτῆς πρὸς τόν εὐαγῆ κληῖρο καί τόν φιλάγιο λαό τῆς ἡρωικῆς καί ἀγιοτόκου πόλεως τῆς Ναούσης.